

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

14. Xerxis exercitus, & totus mundus memoriam mortis excitat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

Sicute, quid est somnus, gelida nisi mortis imago?

Longa quiescendi tempora fata dabunt.

Et alius Poeta ait: *prestig; jacentem*

Dulcis & alta quies, placidaq; simillima morti.

Quam similitudinem vt exprimerent ijdem vates, haud incite
fixerunt somnum esse mortis fratrem.

Volucer matris genus Astrea,

Frater dura languide mortis,

ait ille. Hinc est illud Sinopæi Cynici, qui, cum esset vicinus
morti, & præter solitum somno premeretur, medicusque ipsum
subinde expergefaceret, ac dehortaretur: *Ne mireris, inquebat,*
frater fratrem anteverit; vt memorat Laërtius, apud quem
etiam Secundus Philosophus ab Adriano Imperatore interroga-
tus, Quid esset mors? Respondit: Aternus somnus, dissolutio cor-
porum, diuitum pauperum desiderium, inevitabilis euentus,
incerta peregrinatio, latro hominis, somni pater, fuga vita, vinorum,
discessio, resolutio omnium. Cetera sunt. Est mors somnus, sed
non aternus. Verius ergo à Ioan. Dugone Philonio dictum est:
Sicem exactiore pensites iudicio, nihil aliud est mors corporu nostroru,
quam somnus diuturnior solito. Neq; tamen diutius, quam ad nouis-
simum CHRISTI aduentum duraturus. Hoc nomine sacra littera,
quos alij, vulgari more, mori, & mortuos, ipse dormiturire, ac dor-
mientes dicere solent. Cuius rei non ignarus, bono esse debes animo.
Cubitum eo, non occubitum. Non interit, qui rediuius aliquando
resurgit. CHRISTVS Author est nobis bene sperandi: exemplo suo
docens, vt, quemadmodum ipse corporis mortem passus, resurrexit,
ita & nos resurrectionis futura spem certam habeamus.

Virgil. lib. 6.
Æneid,

Senec. in
Hercule fu-
ren. act. 4.

Ioan. Dug. in
Tiliano, vel
scientia bene
morata.

Ne autem exculationem habeamus, si dicamus obliuionem
mortis non permittere, vt in nosmet ipsos mentem reflectamus,
ecce totus Mundus est præco mortis. *Xerxes ille magnus Rex,*
ait S. Hieronymus, *potentissimusq;, qui subuertit montes, maria*
constravit, cum de sublimi loco infinitam hominum multitudinem, &
innumerabilem vidisset exercitum, fletisse dicitur, quod post centum
annos nullus eorum, quos tunc cernebat, superfuturus esset. O si pos-
semus super talem ascendere speculam, de qua vniuersam terram sub
pedibus cerneremus! iam tibi ostenderem totius Mundi ruinas, gentes

XIV.

S. Hieronym.
ad Heliodo-
rum.

R r r

gentibus

gentibus, Reges Regibus, Regna Regnis collisa. Alios torqueri, alios necari, alios absorberi fluctibus, alios in seruitutem trahi. Hic nuptias, ibi plañctum; illos nasci, istos mori; alios affluere diuitijs, alios mendicare. Et non tantum Xerxis exercitum, sed totius Mundi homines, qui nunc viuunt, in breui spatio defuturos. Vincitur sermo rei magnitudine, & minus est quod dicimus. Redeamus igitur ad nos, & quasi è calo descendentes paulisper nostra videamus. Sentis, obsecro te, quando infans, quando puer, quando senex factus sis? Quotidie morimur, quotidie commutamur, & tamen aternos nos esse credimus. In nos ipsos ergo redeamus, & in rebus omnibus, quod caducum est, caducum esse agnoscamus.

XV.

Tot nobis occasiones mortis contemplandæ offert DEVS, tot natura ipsa, quia ex hac contemplatione veri efficimur Philosophi, veri Christiani, veri DEI serui. Hæc enim meditatio, nos nobismet ipsis proponit cognoscendos: hæc fastum & superbiam nostram deprimat, ne nos, supra quàm sumus, efferamus terræ filios, & in terram reuersuros: hæc efficit, ne rebus caducis & fluxis, quæ aliquando deferendæ sunt, adhærescamus: hæc monet, vt peccata in ipsis miserijs nostris defleamus: hæc impellit, vt quid post hanc vitam futurum sit cogitemus: vno verbo, hæc causa est, vt in omni negotio, loco, hora vigilemus, & expectemus Domini nostri aduentum. Quod si vel memoria mortis tantas parit vtilitates; dubium non est, ipsam quoque vtilem mortalibus esse. Nam omnes è corpore, velut ex carcere emitit; omnes liberat vitæ huius calumnijs & calamitatibus; omnibus beneficium præstat, impijs quidem, ne peccata peccatis cumulando, maiora in inferno tormenta patiantur; probis autem & DEVM timentibus, ne ampliùs DEVM possint offendere.

S. Gregor.
Naz. orat. 38.

Luc. 24. 26.

Petrarch, ep.
19. de reb. fa-
mil.

Mortem, ait S. Gregorius Nazianzenus, vt peccati præcisionem homo elucrat, ne malum immortale esset. Ita poena ipsi in misericordiam cedit. Quid multis opus est? Per mortem tenditur ad vitam. Ita pariter, per mortem, & satisficit naturæ humanæ, & diuinæ iustitiæ misericordiæque. Si oportuit pati CHRISTVM, & ita intrare in gloriam suam, cur seruus CHRISTI recuset per eandem viam ambulare? Nimis faciles sumus ad accusandam naturam, ait Petrarcha, nemo deflet, quod nascitur: nemo, quod viuunt: ¶